

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale
Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue]
voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Tit. XXXII. De Immvnitare Ecclesiarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

standum illos, ex eiusdem Tridentini, & prouincialis decreti prescripto, compellat; propositis, arbitrato suo, pœnis, & censuris, atque etiam interdicto generali; præsertim ubi ipsi parochiales id præstare promiserint, sponderintve.

Cap. XXXVIII.

CVRET Episcopus, vt in vno quoque altari, in quo Missa celebranda est, crux adsit.

DE IMMUNITATE ECCLESIA-
rum. Tit. XXXII.

Qualiter pro diuinis officijs campanæ pulsandæ, & ad illa progrediendum priusque orandum, & continuo in sacristia debitas vestes induendum.

Cap. I.

CV in ecclesiam ad diuina officia diurna, vel nocturna conueniendum erit, id campanæ sono significetur; ea interposita mora, qua omnes facile possint conuenire. Signo audito, qui dignitates in Ecclesia, etiam si præfati sint, personatusve, aut canonicatus habent, ceteriq; omnes, qui interesse debent, præparent se ad diuinas laudes; & maturè ad Ecclesiam progrediantur.

Ingressi in ecclesiam, factisq; ad sacrosanctam Eucharistiam, vel ubi ea non seruatur, ad altare maius precibus, rectè in sacristiam proficiscantur.

Quo loco, retenta talari ueste, superpelliceum assumant, & reliquum vestitum ad sacrum munus necessarium; quod, ut seruos Dei decet, tacitè & modestè faciant.

Qualiter ad chorum accedatur, officiaque inchoentur, negligentefve puniantur. Cap. II.

IN ingressu chori ad matutinum, & alias horas, & diuina officia, is ordo seruetur.

Vt paulò post vltimum campanæ signum ad rem diuinam faciendam, uniuersis in sacristia paratis, pulsetur paruula campana, qua egressus Sacerdotum ad missas celebrandas significari solet; vt omnes, qui in Ecclesia, vel circum eam sunt, diuini officij celebrationem instare intelligant.

Postea omnes, de sacristia ordine procedentes exeant.

Et ubi se ad altare humiliter inclinarent, suum quisq; locum in choro adent.

ibi sic-

Ibi flexis genibus, & submissa uoce saltem orationem Dominicam dicant. Deinde dato signo, uel pronunciatō, Pater noster: per Hebdomadariū ad initium officij omnes surgant, & officium inchoetur.

Qui uerò in Ecclesia, uel circum eam, aut in sacristia fuerit, & eo ordine chorum ingredi neglexerit, dimidia parte distributionum illius horæ priuetur; nisi aliqua de causa, quæ ei, qui choro præsidet, uel ordinario probetur, impeditus fuerit.

Si quis ausus fuerit inchoare officium priusquam eo ordine in chorum conuenerint; & distributionem illius horæ amittat, & grauiori etiam pœna ab Episcopo plectatur.

Si quis autem, alijs in choro iam consistentibus aduenerit, idem institutum seruet, & in sacristia, & in choro.

Si quis non uenerit ad matutinum, ante finem capituli de Beata Maria Virgine, cum de ipsa officium celebratur, alioqui ante finem Psalmi, Venite exultemus: in alijs etiam horis, ante finem primi Psalmi; pro absente habeatur, illiusq; horæ distributione careat.

In Missa uerò, nisi uenerit ante finem Ultimi Kyrie eleyson: eandem negligentiae pœnam subeat.

Si quis, cum possit initio officij, uel supplicationum conuenire, aduentum suum in extremum à nobis præfiniti temporis punctum, de industria distulerit; absentis loco habeatur.

In Ecclesia, dum celebrantur diuina, à quibus cauendum, aliàs puniendi, uel Episcopo deferendi. Cap. III.

IN Ecclesia, præsertim cum diuina celebrantur officia, uel uerbum Dei prædicatur, nemo hæc audeat:

Deambulare, nugari, circulos habere, negotijs operam dare.

Cum mulieribus, de quibus suspicio esse possit, colloqui.

Altaribus, fontibus baptismi, uel aquæ benedictæ adherere.

In limine, aut ante fores immorari.

Auersus ab Eucharistiæ Sacramento irreuerenter sedere, aut cum in missa suscollitur, stare.

Aut quouis modo diuina officia perturbare.

Aut irreuerenter in Ecclesia uersari.

Nè Clericus, aut alius quouis in Ecclesijs, earumue cœmeterio, atrio, vestibulo, aut porticu, foribusue quidquam uenale proponat; nè ad usum quidem sacrificij, uel Ecclesiæ futurum.

Nemini cum uenaticis canibus, uel uolucris in Ecclesiam ingredi liceat, neque hastam, uel sclopetos, baliſtas, aliave eiusdem generis in eam inferre.

Nè mendici eleemosynæ causa in Ecclesijs uagentur, sed extra ianuam consistant.

Vid. in Concil. Partien. sub Gregor. 4. lib. 2. c. 12. incip. Multi Ecclesiā ingressi. Tom. 3.

Concil. Aureliā. 3. c. 28. incip. De missis. Tom. 2.

Qui in horum aliquo deliquerit, à Rectore per se, uel per alium ecclesie ministrum moneatur: nisi paruerit, ab Ecclesia expellatur; si id commode fieri non possit, ad Episcopum deferatur, qui in eum, suo arbitratu, animaduertat: qui etiam Rectorum, & aliorum Ecclesie Ministrorum huius officij negligentiam coerceat, ad prescriptum bullæ Pij Quinti.

In Ecclesijs ne pernoctetur per rectores claudantur.

Cap. IIII.

RECTOR cuiusvis Ecclesie, pernoctationes, aut nocturnas uigilias in ea post hac nemini permittat; sed sub noctis horam ecclesiarum fores claudat.

Neque ullo pacto quemquam præter Sacerdotes admittat; nisi nocte Natalis Christi Domini, cum matutinum, & missa celebrantur.

Neve patiatur, si fieri possit, populum ad eas excubare.

Qui contra fecerit, Episcopi arbitratu puniatur.

Pro confugientibus ad Ecclesiam, quando Episcopus consulatur, immunitasq; Ecclesiastica seruetur, sacrifq; vestibus, & campanis non utatur. Cap. V.

SICUT Ecclesiastica immunitas, Dei præcepto, & Canonicis sanctionibus constituta, quam diligentissime custodienda est; neque permittendum, ut confugientibus ad Ecclesias, & loca sacra, aliqua uia contra sacros Canones inferatur; ita summopere cauendum, ne facinorosi, nisi necessariò ad ea, quasi ad asyllum, in sacrarum constitutionum fraudem se recipiant.

Mandamus igitur omnibus, & singulis clericis, proposita pœna excommunicationis, uel alijs arbitrio Episcopi; ut, quoties ab aliquo exule, damnato, uel criminoso, qui in loco libero sit, postuletur, ut illum in eorum ecclesijs, uel domibus recipiant, omnino antequam assentiant, Ordinarium consulant; & quidquid ille tali in re censuerit, faciant.

Quòd si, clericis minimè præmonitis, tales persone ad huiusmodi loca uenerint, ydem Clerici eiusdem pœna periculo, Episcopum quamprimum citiorem faciant; ut, quidquid ab eo hac in re decretum fuerit, seruent.

Ipsè autem Episcopus de his commune factus, considerata personarum, locorum, & temporis conditione, ac facti qualitate, decernet, quod Ecclesie immunitati, sacrarum locorum honestati, & Canonum menti consentaneum iudicabit: ita tamen, ut ecclesiastica immunitas nulla ex parte uoletur.

Ne occisorum cadauera à iudicibus, uel Notarijs maleficiorum in ecclesijs ullo modo inspiciantur; sed ed illata exportentur: & huiuscemodi inquisitiones, & omnia quæ ad eadè cognitionem pertinent, à Sacris locis rejiciantur.

¶ Nemo

Nemo vasa, vestes, uel alia ornamenta, sacris addicta, aut omnino quidquam ex sacra suppellectili profanis hominibus, aut ad profanum usum commodare audeant: qui ita commodarit, grauius arbitrio Ordinarij puniatur.

Sacræ campanæ usum, qui ad fideles præmonendos, ut ad diuina, conueniant officia, est introductus, indignum est, ad conuocandos homines ad spectacula suppliciorum adhiberi.

Personarum, bonorumque Ecclesiasticorum immunitas magistratibus commendatur. Cap. V I.

Omnes uerò Ecclesiasticas personas, & eorum bona, libertatem, commoda, & iura omnia Magistratibus summopere commendamus; admonentes Ecclesiasticam immunitatem, siue ad hominum vitam, siue ad bonorum possessionem, fructusque, pertineat; Dei ordinatione, summorum Pontificum decretis, & Sanctorum Conciliorum auctoritate tributam, nulla ratione uiolandam esse.

Pro immunitate Ecclesiastica Magistratus, quæ cauere, & præstare debeant. Cap. V I I.

Neque enim Principes, & Magistratus res Ecclesiasticas attentare, neque sacros, & religiosos homines ad suum iudicium, potestatemque reuocare; neque Deo addictis bonis manum iniicere, aut ullum onus imponere, debent. Immo uerò meminisse oportet, quas à Deo facultates consequuti sunt, eas ad ipsius Dei gloriam, & honorem, hominumque, sacrorum salutem, & incolumitatem conferendas esse; qui pro eorum quiete, ac felicitate Deo preces assidue faciunt.

Vid. conf. Mar. 5. Cal. Febr. Pontificatus illius anno. II. in Bull. nu. 5. fol. 62. Leon. 10. Cal. Iun. 1515. in Bull. nu. 12. fol. 195. Grego. XIII. in Coena Domini. 1584. in Bull. nu. 92. fol. 1330.

Pro templorum, processionumque ornatu, obscenorum Ethnicorumque figuræ ne adhibeantur. Cap. V I I I.

Cum Christianæ pietatis rationi illud alienum sit, ad ornatum templorum adhiberi ea, quæ non modò religionem non excitant, sed intuentium mentes facile alliciant in scædas, turpesque cogitationes: id propterea, ne quis ad illa ornanda peristromatis, aulgisque, utatur, quæ obscenis figuris intexta sint: neque item piætas imagines, & signa adhibeat, quæ uel Ethnicorum hominum, uel aliarum rerum, loci sanctitati repugnantium, formam, ac speciem præferant. In omni præterea publicarum supplicationum, processionum uel apparatu, quæ obscenarum rerum speciem ostendunt, ea ne adhibeantur.

Altarium indumenta ad alium quemuis usum non adhibeantur.

Cap. I X.

Quæ pallia, aliaque sacra indumenta Altarium usui, ornatui addicta sunt ea ad funeris exequiarumque pompam, aut ad sedis Episcopi, alteriusue

Duræ. in rat. diu. offic. lib.

homi-

1. c. 3. nu.
17. & se-
quen.

hominis Ecclesiastici, uel laici quauis dignitate præditi apparatus, aut aliarum rerum, quæ profanæ sit, usus, siue ornamentum, ne adhibeantur.

Quæ in Ecclesia congregationes, & parlamenta non habenda, contumacesque qualiter Episcopus puniat: & etiam regulares grauissimè corripiat.

Cap. X.

NE in Ecclesia laici homines de rebus profanis, aut de ijs, quæ ad ipsam Ecclesiam non pertinent, congregationes, concilia, uel quæ parlamenta publica dicunt, habeant.

Trid. Cōcil. Sess. 22. in decreto, de obseruā. in celeb. missæ, uers. Ab ecclesijs uero. Pij. V. const. Cal. April. 1566. inter illius Bul. nu. 5. in 2. Tom. Bul. fol. 925.

Quæ uerò Lugdunensi concilio, olim à Gregorio Decimo, & nuper à Pio quinto ad tollenda in ipsis Ecclesijs colloquia, congressus, deambulationes, & ad earum cultum sancita sunt; in ijs præstandis Episcopus omnem uel maximam diligentiam adhibeat; Canonicos uerò, Ecclesiarum rectores, & alios item, ad quos spectat, in munere, quod ad eam curam attinet, obeundo negligentes, uel contumaces pænis afficiat, quas illi eadem sanctione subeunt.

Si quos præterea in ijs ipsis exequendis regulares negligentes esse animaduertit, illos, ad eiusdem Pontificis in eadem Bulla præscriptum, grauissimè corripiat.

In ædibus rectorum habitantes, & licentia laici, ne saltent, aut spectacula agant. Cap. XI.

IN quibus Ecclesiarum ædibus ad Rectoris usum, & domicilium constitutis, & laici præterea, facultate impetrata, habitant; in ijs, ne propter nuptias quidem, saltetur, ne uel comediæ, aut spectacula agantur.

Quæ tantum sedilia in Ecclesijs, de consensuque Episcopi admittantur. Cap. XII.

UT & Ecclesiarum nitori consulatur, & strepitibus, ac rixis, quæ ex sedium muliebrium, quas bradellas uocant, in Ecclesijs collocatarum, statu existere saepe solent, occurratur; ut quæ simul in ijs Ecclesijs, quæ præsertim angustæ admodum sunt, populorum frequentie spatium maius detur, eas sedes omnes, ubi constitutæ sunt, amoueantur: nec uerò in posterum ullæ admittantur. Communes autem aliquas, easque humiles, simplici fabrilis operis confectas, modo, & forma in instructionum libro præscripta, collocari, constituique liceat, concessu Episcopi.

Prædictæ sedes communes quorum sumptibus fiant.

Cap. XIII.

AEque sedes communes, aut confratriarum, quæ in Ecclesijs constitutæ sunt, sumptibus, aut pecunia à populo contributa, fieri poterunt, aut alia quauis ratione, quæ Episcopo potior uidebitur.

Ne

Ne sacri parietes fædentur qualiter prouidendum.

Cap. X I I I I.

Adhibeatur item diligentia, & graui pœna multaq; agatur, ut & Ecclesiæ, & oratorij, & cœmeterij parietes ab vrina, alijsve cuiusuis generis sordibus, mundi conferuentur.

Arbores, ne Ecclesiis, oratorijsve officiant, excidendi.

Cap. X V.

Arbores, stirpes, aliaq; eiusmodi arbuscula, ab ecclesijs, et oratorijs quibusuis remota sint; ut ne radices dilatate parietibus officiant; aut rami diffusimè tecta operiant, vnde detrimentum ipsis tectis existat. Si qui verò rami eiusmodi tectis iam officiant, amputentur omnino.

Parietibus sacris adhærentia, quæ euellenda. Cap. X V I.

Vites præterea, hederæ, aliaq; id generis herba, quæ succrescentes exterioribus Ecclesiarum, aut oratoriorum parietibus adhærent, prorsus conuellantur.

Qualiter parietes ipsi ab alijs mundi custodiantur.

Cap. X V I I.

Arubis præterea, & spinis, & alijs id generis, quæ adnasci solent extrinsecus, iisdem parietes mundi, & à cœmentorum item, lapidumq; congestu remoti, custodiantur.

Quæ arbores in cœmeterijs non habendæ. Cap. X V I I I.

EX cœmeterijs porro uites, arboresq; frugiferæ omnino conuellantur, atq; excidantur.

Neque in posterum in his sacris locis quicquam conferatur; nec verò feratur.

Quicquid male olet, & inhonestum, ab Ecclesiarum confinibus abiiciatur. Cap. X I X.

NE in earum fines res vlla abiiciatur, cuius grauis, malusve odor sit; aut aliquid quicquam sacris ijs locis inhonestè fiat.

Stabula, lignorumq; & aliorum strues, ac quæcunque Ecclesijs indentia ne permittantur. Cap. X X.

Stabula etiam armentorum, & cuiusuis generis animalium inde procul sint.

In iisdem ne lignorum strues fiat; ne ligna congerantur; ne cœmentorum, lapidumve acceruus sit; nec deniq; quicquam loci illius decori, nitore, ac religioni sanctitative repugnans.

Quæ

Quæ schedulæ parietibus sacris non affigendæ. Cap. XXI.

NE adium, agrorum, rerumq̄, aliarum eiusmodi, quæ vel locandæ, vel
 nuendendæ proponi, aut proscribi publicè solent; neve omnino rei cuius
 quam profanæ schedulæ, scriptave ullis Ecclesiarum, oratoriorumve, aut
 cæmeteriorum foribus, ualuis, parietibusq̄, aut in quouis sacro loco, in
 posterum affigantur.

Quid venale prope dictos parietes, qualiter non habendum.

Cap. XXI I.

NE item res Venales in Ecclesiarum, & Oratoriorum, cæmeteriorumve
 parietibus appendantur; neque intra loci spatium, quod aqua sacra
 aspergitur, cum Ecclesia consecratio fit; aut intra stillicidij fines, aliudve loci
 maius interuallum, Episcopi iudicio præscribendum.

Officinæ, tabernæve, etiam prope dictos parietes qualiter non
 habendæ. Cap. XXI I I.

NE ve item officinæ, tabernæve, quouis materiæ genere, etiam tabulis, af-
 scribisve confectæ, uel ipsis parietibus inhaerentes, uel in cæmeterijs, sa-
 crisve locis, aut omnino intra illius spatij, aut interualli fines, ullo modo con-
 struantur, aut collocentur.

Supra ecclesias, & oratoria, locus ubi quid profanum agatur
 non tenendus. Cap. XXI I I.

NE Ecclesiæ, aut cappellæ, aut etiam oratorij, in quo missæ sacrificium
 aliquando peragitur, à parte superiori, canaculum, vel cubiculum, uel
 omnino locum habeant; ubi aut dormiatur, aut habitetur, ac quicquam pro-
 fani fiat; Quæ uerd loca iam eiusmodi sunt omnino amoueantur.

Quæ in Ecclesijs, Oratorijs, cæmeterio seruari non possunt; eo-
 rumque clauës, à nemine laico tenendæ.

Cap. XX V.

NE frumentum, milium, hordeum, ullumve tritici, aut leguminum ge-
 nus; ne poma item; ne instrumenta, ad prædiorum rusticorum usum
 comparata; ne cuiusuis generis suppellectilem, profanam; ut ab Innocentio
 I I I. Pontifice, in Concilio Lateranensi sancitum est, ne denique quicquam,
 à domo Dei alienum, in Ecclesia, etiam non consecrata, aut in Oratorio, aut
 in cæmeterio recondi, aut asseruari ab ullo quouis homine liceat. Vetitum
 præterea sit (nisi cum interdum aliter Episcopus faciendum censuerit.) cla-
 uem illius ecclesiæ, aut Oratorij etiam diæcesani, ruralisve, laicis hominibus,
 præsertim uerd colonis, uel conductoribus eiusdem ecclesiæ adium, uel prædio-
 rum, committi, aut ab illis custodiri, seruariue.

Quæ

Quæ in cœmeterio ne fiant, prohibentur. Cap. XXVI.

NE in cœmeterio frumentum, quasi in arena uentiletur; ne tritura fiat; ne palea, frumenta, fruges expandantur; nec uerò tela, panni uel linei, lixiuio, aqua uel madefacti. s. l. ibidem exponantur; neque in eo scæmina, maresq; colo quicquam neant, ne uel suant, aut aliud præterea opus faciant, eorum sacrorum locorum rationi alienum.

Qualiter templa claudenda, & aperienda, & dum patent custodienda. Cap. XXVII.

NE sacris mysterijs dicata, & à Deo electa templa sancta pateant iniquitatibus hominum, quo præsertim tempore, per actus diuinis officijs, nemo adest clericus custos; id curet Episcopus, ut Ecclesiæ, & urbanæ, & diocesanae, certa pro ratione locorum constituta hora, claudantur, & aperiatur itè. Quod si ob causam aliquando diutius, aut per totum diem eas patere oportet; caueat tamen, efficiatq; Episcopus, ut quo tempore patentes sint, atque aperta, custos aliquis Clericus adhibeatur, qui semper adsit; & quæ loco illo sacro indigna sunt, ibi peragi prohibeat.

Qualiter in confinibus Ecclesiarum, rixosi, & armis abutentes puniantur. Cap. XXVIII.

NE quis, ne in atrijs quidem Ecclesiæ confinibus, ne dum in ecclesia, aut cœmeterio rixas, simultates, aliasq; quasque res, quæ offensionem, scandalum uel pariant, ullo pacto excitet, ne uel gladium, ut Concilio Triburienfi sancitum est, armaq; stringat: aut ijs quemquam aggrediatur. Si quis contrafecerit, postquam spatio, quod ei episcopus præstituerit, monitus, facti sui excusationem, defensionem uel iustam nullam attulerit; communionem, eiusdè arbitrio, priuetur.

Istos apprimè damnat. Cœc. Patris Gregor. IIII. c. 12. lib. 3. nu. 4. Tomo 3. ubi latius uidet.

Quomodo lusus clamorosi propè Ecclesias prohibentur.

Cap. XXIX.

PRo foribus, atrio uel Ecclesiæ, præsertim quo tempore, sacra, diuinaq; officia celebrantur, ne pila ludatur; aut aliud quicquam fiat, agatur uel, unde strepitus, clamores uel excitantur, quibus diuina officiorum preces interturbentur. Qui secus fecerit pœnam, multam uel subeat, Episcopi arbitrio.

Vbi ne mulieres infames habitent, parochus prohibeat.

Cap. XXX.

Illud Parochus sedulo agat, ut mulieres, lenocinæ, meretricio uel questu infames, ne domicilium habitent, quod uel Ecclesiæ, uel edibus Parochialibus, aut uirorum, mulierum uel monasterijs continens sit, aut propè inhereat.

Confugientibus ad Ecclesiam, eiusque immunitati, & scandalis propterea imminuentibus, qualiter prouideatur.

Cap. XXXI.

Saepe accidit, fontes homines, qui ad Ecclesiam, sacrae loca, & alia Ecclesiasticae immunitatis iure munita, praesertim, ubi primum crimen patrarint, statim confugiunt; non solum a satellitibus magistratum, iudicumve secularium, sed a consanguineis etiam, & affinis eorum, quibus caedes, iniuriave illata est; armatorum quoque hominum collecta manu custodiri, magno cum eo periculo, ut ne grauiora interdum facinora, ac aliquando Ecclesiasticae immunitatis violatio, flagitiaque turpissima admittantur: Quamobrem, ut ipsi ipsis offensionibus, & malis, quae inde sepe exiunt, occurratur; licere decernimus, iussu Episcopi, ob eam solum causam, ut agnoscat, an qui tunc ad Ecclesiam per fugium habuerit, iure uti possit immunitatis Ecclesiasticae, per satellites fori Episcopalis ad carcerem clericalem, uel secularem, si eo loco clericalis carceris custodia tuta non est, eiusdem Episcopi iudicio inde abduci; tandiuque, Episcopali nomine custodiri, quoad re perpensa ipse Episcopus deliberet.

Is vero quamprimum deliberationem ineat; sique libertate, immunitateve Ecclesiastica illum uti, fruiue censuerit, ab omni detrimento, omni que impensa liberum, atque immixtum loco restitui statim mandet, unde abductus est: sin autem secus faciendum duxerit, foro, iudicioque magistratus secularis, prout iuris est, illum relinqui iubeat; ad Canonum, & Conciliorum, aliarumque Apostolicarum constitutionum praescriptum.

Interea vero, dum in custodia est, ne cuiquam liceat, de eo quaestiones, exameneve instituere; neque adeo contra illius personam quicquam agere, quo praedictum illi, eiusve causa afferatur.

Id autem ut ab omnibus inuiolatum seruetur; nec uerò huius decreti nomine, praetextuue quicquam contra immunitatem Ecclesiasticam a iudice, magistratuue seculari fiat, geraturue; omni diligentissima cautione in eo utatur Episcopus, censurasque, etiam proponat, arbitrato suo.

Delictum in Ecclesia perpetratum, ab eius beneficiato, qualiter Episcopo denunciandum.

Cap. XXXII.

Si quae delicta in Ecclesia committuntur, parochi, intra cuius parochiam sita est Ecclesia, etiam si illa regularis sit, & exempta, ubi delictum patratum est, officium sit, quamprimum Episcopo, Vicariove literis saltem significare. Idem de eo Parocho, Capellano, Rectoreve decernitur, in cuius Ecclesia crimen commissum est.

ca. Inter alia, eo. tit. in decretis. ubi nonnulli excipiuntur, qui hac immunitate non gaudent, de quibus. vid. praeter alios, Iohann. Moticell. in prat. cri. Reg. 11. de captu rei. nu. mc. 12.